

Full diocesà

16 de gener del 2022

p4 i p5 — Què fa el bisbat de Vic durant un any?

p7 — Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Mons. Romà Casanova, administrador apostòlic de Solsona, va tenir l'honor i el goig de comunicar que el papa Francesc, a fi de proveir el govern pastoral d'aquesta diòcesi, es dignà nomenar a Mons. Francesc Conesa Ferrer com a bisbe de la seu solsonina.

El Dr. Conesa era fins bisbe de Menorca des de feia cinc anys i la data de l'inici del ministeri episcopal al bisbat de Solsona serà, si Déu vol, el dissabte 12 de març a les onze del matí.

El Sant Pare ha tingut en compte aquesta Església de Solsona amb la seva rica història i amb les circumstàncies que hem viscut i patit en aquests mesos, i ens ha donat un

nou pastor. El nostre agraïment, doncs, al pontífex, que sabem que mai no ens ha oblidat i ens ha tingut presents no solament en les seves pregàries sinó també en el seu zel apostòlic.

No és pas la primera vegada que es proveeix aquesta seu solsonina des del bisbat germà de Menorca. Faig esment del bisbe Miquel Moncadas i Noguera (Muro, bisbat de Mallorca) i del bisbe Antoni Deig i Clotet (Navàs, bisbat de Solsona), que vingueren des de Menorca a servir aquesta diòcesi. De tots dos hi ha molt bon record, tant de les seves persones com de la tasca pastoral desenvolupada. (Continua a la pàgina 6.)

«El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi»

Diumenge II durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», ia la teva terra, «Té-marit», perquè el Señor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

(62,1-5)

Salm responsorial

Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.

[95]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los.

(12,5-11)

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meva hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.»

Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell. (2,1-12)

«Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell»

Canà de Galilea

Carles Riera i Fonts, pvre.

En el primer dels seus miracles, a Canà de Galilea, Jesús, amb Maria la seva mare, ens ensenya a celebrar la vida en ella mateixa. Més enllà dels prodigis habituals en favor dels desvalguts, aquest cop alegra el cor d'uns nuvis i dels comensals amb un signe que és expressió del seu amor.

La declaració «No tenen vi» equival a manifestar que hi ha manca d'amor i d'alegria (*Vinum laetificat cor hominis* - «El vi alegra el cor de l'home», Sl 103,15). La singularitat del miracle de Canà consisteix en el fet que Jesús respon quantitativament i qualitativament a un destret capaç d'igualar la festa.

Transforma l'aigua en vi, o sigui la tristor en goig, el desencís en encant. Ens ofereix el vi millor, reservat per al final de la història: «Encara no ha arribat la meua hora», és a dir, la Passió, l'hora de lliurar l'esperit al Pare.

Però els humans podem igualar els vins més preuats: el de l'amistat, el de la convivència de la parella i, en general, el del fervor, de l'entusiasme.

Sorprenentment, l'hora que està per venir ja fa aparició en el primer miracle de Jesús, per mor de la seva mare, la primera creient, atenta sempre als detalls, genuïna representant de la resta del poble fidel d'Israel.

La bondat de Déu queda projectada, a Canà, en forma de joia i de festa.

La imatge

A presentar Jesús, el Fill de Déu fet home, dediquen les primeres planes els evangelis. En el casament de Canà Jesús no hi tenia paper. Una circumstància —s'acaba el vi— li dona protagonisme a instàncies de la seva Mare. No tocava, però Maria diu als circumstants què han de fer —«Feu tot el que ell us digui.» Per mitjà d'aquesta obediència i la paraula de Jesús apareixerà el vi millor.

Les noces de Canà (1303-05). Giotto

Agenda

Lit. hores: Setmana II

17 dilluns

—Sant Antoni Abat
1S 15,16-23/Salm 49/Mc 2,18-22

18 dimarts

—Sant Volusià, bisbe
Inici de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians
1S 16,1-13/Salm 88/Mc 2,23-28

19 dimecres

—Sant Màrius, màrtir
Beat Marcelo Spínola
1S 17,32-33.37.40-51/Salm 143/
Mc 3,1-6

20 dijous

—Sts. Fabià, papa, i Sebastià, tribú, mrs.
1S 18,6-9;19,1-7/Salm 55/Mc 3,7-12

21 divendres

—Sants Fructuós (o Fruitós) i Auguri i Eulogi, màrtirs de Tarragona
—Santa Agnès, vg. i mr.
Dn 3,14-20.91-92.95 o bé He 10,32-36/Salm 33/Jo 17,11b-19

22 dissabte

—Sant Vicenç, diaca i màrtir
2S 1,1-4,11-12.17a.19.23-27/Salm 79/Mc 3,20-21

23 diumenge III de durant l'Any / Cicle C

Diumenge de la Paraula de Déu
—Sant Ildefons (o Alfons) de Toledo
Les esposalles de la Benaurada Verge Maria
Ne 8,1-4a.5-6.8-10/Salm 18/1C
12,12-30/Lc 1,1-4;4,14-21

La vida i activitats del bisbat de Vic en un any

Redacció

Sense voler ser exhaustius, i a fi de ser més transparents comunicant el que el bisbat fa en els 365 dies de l'any, hem volgut fer un recull d'algunes activitats que, des de diferents àmbits, s'han realitzat.

Tant de bo que l'Església pogués fer aquest exercici de memòria col·lectiva del camí realitzat per un cos que és el del bisbat gran en el nombre de persones, de territori i d'enfocaments, no sempre ben conegut ni valorat com a conjunt.

Seminari de Vic, l'edifici del saber

El Seminari s'ha transformat en un «petit món» dins una gran ciutat (Vic), amb 13 centres formatius i 11 organitzacions on la seva activitat té un caràcter formatiu o social. Més de mil persones transiten diàriament dins l'edifici. El repte per al 2022 és posar bases sòlides per a continuar gestionant el Seminari Vic com a edifici del saber i on la relació entre la ciutat i el bisbat és cabdal.

La visita i l'ajuda als presos

La Delegació de Pastoral Penitenciària de la diòcesi coordina la capellania que assegura la missa dominical dins el centre de Lledoners per a tots els interns que ho sol·liciten, que ve ajudat per un servei d'acolliment i escolta, el SEPAP, el qual, a través de nombrosos voluntaris, constitueix una presència cristiana dins el centre. A Vic l'equip de treball en aquest àmbit es reuneix a Navarcles. L'escolta, acompanyament, visita, suport moral, anímic i espiritual són la vocació d'aquests voluntaris: laics, religiosos i preveres.

Formació en teologia, filosofia i humanitats

Al llarg d'aquest darrer any l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic), amb seu al Seminari Vic, ha mantingut la seva raó de ser: transmetre coneixement i formació en el camp de la teologia, la filosofia i les humanitats dins un context difícil per a tothom (oferint classes en línia primer i recuperant la presencialitat després). Durant l'any 2021 s'ha viscut una de les dates més importants de la seva història: el 23 de setembre es va presentar el llibre *Episcopos. El bisbat de Vic i l'Església a Catalunya en el context europeu*.

El MEV atén tots els col·lectius

Enguany el Museu Episcopal de Vic (MEV) ha fet grans canvis: ha canviat de director i ha apostat per la digitalització i la marca «Museu d'Art Medieval». Però ens volem fixar en quelcom més concret: el 26 de setembre es va estrenar una proposta de visita pionera en un museu a Catalunya. Marta Pericas, historiadora de l'art i guia sorda, conduirà la visita «Parlar amb les mans. El llenguatge de l'art medieval», una visita comentada pensada només per a la comunitat sorda signant.

Primera edició dels recessos d'Emaús

Els recessos d'Emaús estan en boca de molts catòlics al nostre país, ja són molts els bisbats i parròquies que n'han organitzat algun. L'any 2021 que hem deixat enrere ha estat l'any en què s'han organitzat els primers recessos d'Emaús al bisbat de Vic, que han estat un èxit. Amb l'organització de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada, tingueren lloc el propassat novembre al casal La Salle de Veciana i se n'espera una nova edició ben aviat.

Atenent els malalts en temps de Covid-9

L'atenció als malalts, durant aquest any, encara s'ha vist afectada per les restriccions a causa de la pandèmia, si bé s'han atès totes les persones que han demanat el servei religiós des dels hospitals o residències; el servei de manera continuada s'ha realitzat depenent de cada centre.

Pel que fa a les parròquies, també s'han atès a tots els malalts que ho han demanat i s'ha continuat oferint el servei de portar la comunió als malalts d'una manera habitual. Les visites als malalts, en canvi, s'han vist molt minvades.

Càritas: als marges de la societat

Càritas ha constatat que la desigualtat continua creixent, accentuada per la situació arran de la pandèmia. Hi ha 900 voluntaris que fan possible l'acció de Càritas amb la persona com a eix de l'acció. Anem millorant l'acollida, l'acompanyament i la promoció de les persones ateses, en aspectes com necessitats bàsiques, habitatge, infància i persones grans, la formació i la inserció sociolaboral, el suport a les persones en situació administrativa irregular, entre altres. A més, enguany Càritas ha aprovat el nou pla estratègic fins al 2024.

Missatge del bisbe electe de Solsona a la diòcesi

(Prové de la pàgina 1.)

Estimats fidels de la diòcesi de Solsona: He rebut amb alegria el nomenament com a bisbe vostre. Certament em costa deixar Menorca, on he trobat una acollida extraordinària des del començament. Durant els cinc anys que he estat aquí he après a estimar aquesta terra, la seva cultura i sobretot la seva gent. Ara el Papa em demana canviar el rumb i ser el pastor de la vostra diòcesi i ho faig carregat d'il·lusió, confiant en l'acció de l'Esperit Sant i també en la vostra ajuda.

Vull caminar amb vosaltres, adaptar el meu pas al vostre, per poder viure el goig de caminar junts, sinodalment. Un dels reptes que haurem d'afrontar serà culminar la fase diocesana del Sínode dels Bisbes i escoltar allò que l'Esperit diu a la nostra Església de Solsona, perquè la comunió sigui real, la participació dels fidels sigui efectiva i la missió sigui compartida.

Escoltar el poble de Déu ens ajuda a descobrir la necessitat de reforma que té la nostra Església. En una reflexió sobre

el Sínode, el Sant Pare va dir que hem de pensar no en una altra Església, però sí en una «Església diferent», oberta a la novetat que Déu li vol indicar (9-10-2021). Sentim la necessitat de ser una Església de portes obertes, més acollidora, més fidel a l'Evangelí, més senzilla, amb una forta vivència de ser comunitat i alhora amb una consciència viva de ser missionera, de posar-se en camí per anunciar a tothom la Bona Notícia de Jesús.

Amb dolor i desconcert hem viscut l'etapa final del ministeri episcopal del meu predecessor. Donem gràcies a Déu per totes les coses bones que va fer i demanem que l'il·lumini en la seva nova etapa. És just agrair també la tasca realitzada per l'Administrador Apostòlic que va nomenar el para Francesc. Compto amb tots vosaltres per a dur a terme la missió que hem rebut de Crist. Ens necessitem els uns als altres, perquè només junts podem ser l'Església de Jesús.

Compto amb els sacerdots i diaques, que són els col·laboradors més estrets a la meva missió. Estic desitjant conèixer-vos i viure amb vosaltres el do del sacerdo-

Notícies Breus

Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians

L'Església celebra la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians del 18 al 25 de gener amb el lema «Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo» (cf. Mt 2,2), un text bíblic que s'inspira en la visita dels Mags a Jesús acabat de néixer a Betlem.

El Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i la Comissió Fe i Constitució del Consell Ecumènic de les Esglésies han elaborat conjuntament uns materials per a ajudar a la reflexió i per a preparar les celebracions de l'Octavari, materials que s'han posat a disposició de les parròquies.

ci. És molt important també la col·laboració de tots els consagrats, tant els contemplatius, que evangelitzen amb la seva pregària, com els religiosos i religioses de vida activa, que fan obres tan admirables al servei dels altres. I és imprescindible comptar amb un laïcat madur, conscient de la seva extraordinària vocació i missió. Amb l'ajuda de Déu, aviat veuré les vostres cares i pronunciaré els vostres noms. Sense vosaltres, estimats laics, no serà possible continuar proclamant l'Evangeli.

Em presento davant vostre en actitud de servei. En la meva ordenació vaig escollir com a lema episcopal unes paraules de sant Pau: «Adiutor gaudii vestri» (2Co 1,24), servidor de la vostra alegria. Aquestes paraules representen la meua actitud davant vostre: no vinc a vosaltres com a senyor de la vostra fe, sinó com el vostre servent, amb el desig de cooperar perquè creixi en vosaltres el goig de creure en Jesu-

crist i que, d'aquesta manera, la nostra Església diocesana sigui un signe més clar de Crist davant dels homes.

Des que vaig rebre la notícia del meu nomenament, prego per tots vosaltres. Encara que no us conec, tinc present en la pregària i en el cor la meua diòcesi de Solsona. Sóc molt conscient que sense la pregària és impossible desenvolupar la nostra missió. També el meu ministeri necessita la vostra pregària. Us demano que m'hi tingueu present. Com més conscient soc de la meua fragilitat i els meus defectes, més necessària sento la pregària del poble de Déu per la meua persona.

Des del començament vaig posar el meu ministeri sota l'empara de la Verge Maria, que és invocada a la nostra diòcesi com a Mare de Déu del Claustre i amb altres preciosos títols. A ella m'encomano també en assumir la guia de la diòcesi de Solsona i que ella m'ajudi a ser un pastor segons el cor de Crist.

La missa de TVE canvia de temple

Després de tretze anys al monestir de Sant Domènec, la missa dominical que emet cada diumenge a 2/4 d'11 del matí la cadena 2 de TVE passa des d'avui a dir-se a la capella del col·legi Puresa de Maria, a causa de «qüestions logístiques de la comunitat de dominiques». És una escola que està al mateix municipi, al costat del centre de producció de TVE i que acull a partir d'ara la missa que s'emet en català des de fa trenta-nou anys i que és presidida per Mn. Carles Cahuana.

Bíblia i litúrgia

Romà Casanova, bisbe de Vic

De vegades i de manera poc profunda es vol contraposar la Bíblia i la litúrgia cristiana, com si fossin dues realitats diferents. Aleshores hi ha el perill de menystenir la litúrgia enfront de l'Escriptura, com també a l'inrevés, pensar que solament la litúrgia és important i que no ho és tant la Paraula. Però, si ens aturem a pensar quina relació hi ha entre la Bíblia i la litúrgia, veurem que no podem de cap manera contraposar-les.

L'Escriptura ha estat pensada, des del poble d'Israel a l'avui de l'Església, per a ser proclamada en la litúrgia

La gran assemblea cristiana, que és la celebració de l'Eucaristia, font, centre i cim de la vida de l'Església i de cada cristià, és en ella mateixa un diàleg entre Déu i el seu Poble. Com la convocatòria del Senyor (*qahal Yahweh*) de l'Antic Testament, també l'assemblea litúrgica cristiana es convoca primer per a escoltar Déu que ens parla. El mateix que en el culte a les sinagogues jueves, no hi ha autèntica acció litúrgica sense que la paraula de Déu s'hi proclami i, sobretot, en la lectures de la Sagrada Escriptura.

Des de la reforma litúrgica del concili Vaticà II, la riquesa en les lectures bíbliques que són proclamades durant l'any litúrgic, en els diferents cicles, és paradigmàtica en l'ecumenisme de les Esglésies i comunitats cristianes. La lectura de l'Antic Testament, en la *lectio continua*, en les fèries del temps ordinari, així com en els diumenges d'aquest temps i dels temps forts i festes i solemnitats, posant-la en relació amb l'evangeli del dia, aporta gran riquesa i ens fa entendre que tota l'Escriptura té en Crist la seva realització.

DIUMENGE DE LA PARAULA VI SETMANA DE LA BIBLIA 28.04.2022 - 04.05.2022

**"LA PARAULA,
FONT DE
CONSOL
I ESPERANÇA"**
(Rm 15, 4)

De fet, l'Escriptura principalment ha estat pensada, des del poble d'Israel a l'avui de l'Església, per a ser proclamada en l'assemblea litúrgica. La seva màxima expressivitat l'adquireix quan és proclamada pel lector i escoltada pels qui hi participen. Per això, a no ser que sigui per la diversitat lingüística de l'assemblea o per les dificultats en l'audició correcta, de cap manera no s'ha de llegir, tant en un full com en el telèfon mòbil, el que se'n està proclamant. És el Senyor qui ens parla i l'hem d'escoltar.

La nostra litúrgia llatina romana té una gran riquesa de presència bíblica en totes les seves celebracions litúrgiques, des de l'Eucaristia, passant per la celebració dels sacraments i sense oblidar la litúrgia de les hores. Això no treu pas la necessitat d'acollir la Paraula en la pregària personal, tant individual com comunitària, així com l'estudi i la lectura contínua de la Bíblia. Tant de bo que tot el poble cristià conegués l'Escriptura, perquè, com ens diu sant Jeroni, «ignorar les Escriptures és ignorar Crist».

